

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev 2825/05
13.04.2006. godina
Beograd

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija Slobodana Dražića, predsednika veća, Jelene Borovac, Vlaste Jovanović, Snežane Andrejević i Branislave Apostolović, članova veća, u pravnoj stvari tužilje AA, čiji je punomoćnik AB, advokat i BB, čiji je punomoćnik BV, advokat, protiv tuženih Opština Novi Beograd, koju zastupa Javni pravobranilac Opštine Novi Beograd i tužene Direkcije za građevinsko zemljište i izgradnju Grada Beograda iz Beograda, radi poništaja sporazuma, odlučujući o reviziji tužilje AA izjavljenoj protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu broj Gž. 9708/03 od 25. decembra 2003. godine, u sednici veća održanoj 13. aprila 2006. godine, doneo je

R E Š E N J E

UKIDA SE rešenje Okružnog suda u Beogradu broj Gž. 9708/03 od 25. decembra 2003. godine i rešenje Četvrtog opštinskog suda u Beogradu broj P. 2326/93 od 27.5.2002.godine kojim je odbačena tužba tužilje AA.

ODBACUJE SE revizija tužilje AA izjavljena protiv rešenja Okružnog suda u Beogradu broj Gž. 9708/03 od 25. decembra 2003. godine u delu kojim je odbijena žalba tužilje izjavljena protiv rešenja Četvrtog opštinskog suda u Beogradu broj P. 2326/93 od 9. aprila 2003. godine (odbijen predlog tužilje za dopunu rešenja broj P. 2326/93 od 27.5.2002. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Četvrti opštinski sud u Beogradu je rešenjem broj P. 2326/93 od 27.5.2002. godine odbacio tužbu tužilaca kojom su tražili da se utvrdi da je ništav sporazum koji je tužilja zaključila sa prvotuženom i pravnim prethodnikom drugotuženog u postupku određivanja naknade za nacionalizovano i izuzeto zemljište broj 03-8500/64 koje se nalazi na katastarskoj parceli aa KO VV prema ZK. ulošku bb u obimu 1/6 delova kao i ništavost službene beleške od 22.6.1971. godine koja je sačinjena od strane službenog lica prvotužene.

Četvrti opštinski sud u Beogradu je rešenjem broj P. 2326/93 od 9. aprila 2003. godine odbio kao neosnovan predlog tužioca za dopunu gore navedenog rešenja od 27.5.2002. godine.

Okružni sud u Beogradu je rešenjem broj Gž. 9708/03 od 25. decembra 2003. godine odbio kao neosnovane žalbe tužilje AA i potvrdio napred navedena rešenja Četvrtog opštinskog suda u Beogradu.

Tužilja AA je podnela blagovremenu reviziju protiv naznačenog rešenja Okružnog suda u Beogradu zbog razloga koji se svode na pogrešnu primenu materijalnog prava.

Revizija tužilje AA je delimično osnovana, a delimično nije dozvoljena.

Iz sadržine spisa i prvostepenog rešenja kojim je odbačena tužba proizilazi da je prvostepeni sud tužbu odbacio kao neurednu zbog toga što tužilja AA nije udovoljila rešenju kojim je pozvana da ispravi i dopuni tužbu od 27.7.1986. godine tako što će navesti datum, broj odnosno oznaku sporazuma za koji traži utvrđenje ništavosti, već je ostala kod svoje tužbe od 30.7.1986. godine i u zahtevu iz predmeta broj P. 3842/89 koji je spojen radi istovremenog suđenja.

U postupku prethodnog ispitivanja tužbe (član 281. Zakona o parničnom postupku), kad utvrdi da je tužba nerazumljiva ili nepotpuna, predsednik veća će radi otklanjanja ovih nedostataka preduzeti potrebne mere predviđene članom 109. Zakona o parničnom postupku, a to znači da može da vrati tužilji tužbu radi ispravke ili dopune, pa ako bude vraćena bez ispravke odnosno dopune tužba se odbacuje. Prema odredbama člana 284. ZPP, ako predsednik veća smatra da se na osnovu tužbe može dalje postupati, zakazaće po pravilu pripremno ročište i narediće da se primerak tužbe dostavi tuženom. Prema izloženim odredbama parničnog postupka, posle zakazivanja pripremnog ročišta, odnosno ročišta za glavnu raspravu ako pripremno ročište nije održano, sva nejasna pitanja se imaju raščistiti, raspravljajem i u tom raspravljanju se može tražiti od stranke da razjasni svoje navode i predloge (član 287. ZPP), a ne može se više vraćati tužba na ispravku odnosno dopunu niti koristiti druge mere predviđene u članu 109. Zakona o parničnom postupku.

Prvostepeni sud je rešenje o odbačaju tužbe doneo nakon održavanja više ročišta za glavnu raspravu pa je na taj način počinio bitnu povredu iz člana 354. stav 1. u vezi čl. 109. i 312. Zakona o parničnom postupku, koju drugostepeni sud nije sankcionisao pa su zbog toga obe nižestepene odluke morale biti ukinute primenom odredbe člana 394. stav 1. u vezi člana 400. Zakona o parničnom postupku i predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovan postupak.

Odlučujući o reviziji izjavljenoj protiv rešenja kojim je odbijen predlog tužilje AA za dopunu rešenja prvostepenog suda od 27.5.2002. godine, Vrhovni sud je ocenio da ista nije dozvoljena. Naime, prema članu 400. stav 1. Zakona o parničnom postupku, revizija protiv rešenja je dozvoljena samo ako se njime okončava postupak. Kako se rešenjem kojim se odlučuje o predlogu za dopunu drugog rešenja ne okončava postupak, Vrhovni sud je u smislu člana 392. u vezi člana 400. stav 4. Zakona o parničnom postupku, odbacio reviziju tužilje AA u delu kojim napada rešenje Okružnog suda u Beogradu kojim je odbijena njena žalba izjavljena protiv rešenja broj P. 2326/93 od 9.4.2003. godine.

Imajući u vidu izloženo, odlučeno je kao u izreci na osnovu čl. 394. stav 1., 392. i člana 400. saveznog Zakona o parničnom postupku koji se primenjuje na osnovu odredbe člana 491. stav 4. ZPP ("Službeni glasnik Republike Srbije" broj 125/04).

U nastavku postupka prvostepeni sud će raspravljajem po tužbi podnetoj 30. jula 1986. godine otkloniti nejasnoće u postavljenom tužbenom zahtevu pa će na osnovu izvedenih dokaza relevantnih za presuđenje oceniti osnovanost postavljenog tužbenog zahteva tužilje AA.

Predsednik veća – sudija

Slobodan Dražić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

OK